

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. ČERVENCE 2019

Z obsahu:

Život je třeba získat jeho ztrátou, darováním

Homilie papeže Františka o slavnosti sv. Petra a Pavla 29. června 2019, bazilika sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Svatý Celestýn I.

Libor Rösner

- strana 4 -

O skutečích milosrdenství (1)

Sv. Antonín Maria Claret (1807–1870)

- strana 6 -

Eucharistické procesí s odprošováním a zasvěcení se Panně Marii - Libanon neztrácí čas

Bree A. Dailová

- strana 9 -

Archeologové vyzdvihli ostatky bl. Jindřicha Libraria

- strana 11 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre Fontane (64)

- strana 12 -

Dokument o neporušitelnosti svátostného zpovědního tajemství

- strana 13 -

Skutky milosrdenství, dílo Mistra z Alkmaaru z roku 1504, detail

Život je třeba získat jeho ztrátou, darováním

Homilie papeže Františka o slavnosti sv. Petra a Pavla 29. června 2019,
bazilika sv. Petra v Římě

Apoštolové Petr a Pavel před námi stojí jako svědkové. Nikdy nepřestávali zvěstovat, žít posláním, cestou z Ježíšovy vlasti do Říma. Tady svědčili až do konce, když položili životy jako mučedníci. Jdeme-li ke kořeni jejich svědectví, objevíme, že jsou svědky života, svědky odpuštění a Ježíšovými svědky.

Jsou svědky života. A přece jejich životy nebyly nijak uhlazené a přímočaré. Oba byli velice nábožensky založení. Petr, jeden z prvních učedníků (srov. Jan 1,41), Pavel, „zaujat zvyklostmi po předcích“ (Gal 1,14). Dopustili se však obrovských selhání: Petr dokonce zapřel Pána, Pavel pronásledoval Boží církev. Oba dva obnažila Ježíšova otázka: „Šimone, synu

Janův, miluješ mne?“ (Jan 21,15) „Šavle, Šavle, proč mne pronásleduješ?“ (Sk 9,4) Petr byl Ježíšovými otázkami zarmoucen, Pavel byl Ježíšovými slovy oslepen. Ježíš povolal oba jménem a změnil jejich životy. A po všech těchto zápletkách dal důvěru jim, dvěma litujícím hříšníkům.

Pokračování na str. 5

Setkávám se denně s Ježíšem? Otázka vyslovená papežem Františkem při homilii o letošní slavnosti svatých apoštolů Petra a Pavla je velmi zásadní pro správné kráčení cestou spásy. Nedostačující je odpověď, že si denně čtu o dění v katolické církvi či snad i hovořím o posvátných věcech. Toto je jen přírůstek k tomu podstatnému: setkání s ŽIVÝM Ježíšem. K němu dochází nejniternějším způsobem při mši svaté, při svatém přijímání, při adoraci Nejsvětější svátosti.

Avšak i skrze člověka potřebného našeho milosrdenství se významným způsobem setkáváme s živým Ježíšem. Prokazovat druhému skutky tělesného a duchovního milosrdenství je totéž, jako bychom je prokazovali samotnému Ježíši. (srov. Mt 25,35–40) Naopak, opomenout, či snad dokonce vědomě odmítnout pomoc člověku ve chvíli nejvyšší nouze, to je stejné, jako bychom odmítli Ježíše. (srov. Mt 25,41–45) Velmi výstižně o tom vedl svoji katechezi sv. Antonín Maria Claret. (str. 6–8) I když jeho výklad můžeme považovat za dobový, jádro zůstává nedotčeno časem, protože duchovní význam skutků milosrdenství je neměnný od dob Ježíšových až podnes.

V čase prázdnin a dovolených se můžeme na svých cestách častěji než jindy setkat s lidmi, kteří se opravdu nacházejí ve stavu nejvyšší nouze. A pak je naší křesťanskou povinností, jež nás zavazuje ve svědomí, pomoci. Pochopitelně, mu-

Editorial

síme se naučit rozlišovat, což, přízniveji si, je v dnešní době mnohdy velice nsnadná záležitost. Mezi těmi totiž, kdo pomoc opravdu potřebují, se pohybuji i ti, kteří jen zneužívají dobroty druhých. Jak rozlišit? Odpovědi vycházejí z osobních zkušeností. Co se však rozhodně nabízí a co nelze nikdy v případě skutků milosrdenství opomenout, je myslet při tom na Ježíše a jednat ve spojení s ním – s modlitbou v srdci a ve vědomí, že skrze mne přichází k druhému člověku sám Ježíš. I když nejsnadnější je hodit desetikorunu do klobouku a jít dále svojí cestou, máme-li čas, můžeme setkání s potřebným považovat za Boží výzvu, jak pomoci nejen hmotně (podotýkám: jen dle svých reálných možností a v míře přiměřené, čili nezbytně nutné, což obvykle bývá opravdu jen malá pomoc), ale i duchovně – pokud jsou okolnosti příznivé, slovo o Ježíši, který je jedinou pravou nadějí a dárce štěstí pro člověka, jistě nepřijde nazmar. Když už neotevře srdce onoho potřebného, Bůh jistě toto naše svědectví obdaří svojí milostí pro nás samotné. Ano, je to těžké – kdo z nás se v takové situaci cítí komfortně? Možná bychom na tom byli lépe, kdybychom více rozjímal nad tím, co ve skutečnosti skutky milosrdenství v očích Božích znamenají...

Snad je i náš rozpačitý postoj způsoben tím, že jsme se v posledních desetiletích zaměřili i v katolické církvi až příliš na člověka a Bohu ponechali místo toho, kdo sice naplňuje náš život, avšak podle našich osobních představ a hlavně jen uvnitř kostela. Tak i často řešíme, co na to druzí, proč zrovna já ... ale přitom láska k Bohu nás v každé situaci sama nutí dělat to, co je správné a co chce Bůh. Recept je tedy zřejmý: více se soustředit na Boha než na sebe, milovat ho z celého svého srdce.

Pomocí k tomu je adorace živého Ježíše a také zasvěcení se Panně Marii, jež znamená nabídnout jí svůj život pro záchranu druhých a získat moc přemáhat Zlého. Tím získáváme nebeskou sílu přemáhat jakékoliv zlo, které člověka ohrožuje. Obrovským povzbuzením víry a také evangelizací je pak veřejný úkon onoho zasvěcení se a eucharistické procesí – příkladem z nedávné doby je Libanon (str. 9–10), kde jistě pomáhá i sv. Šarbel Machlúf, jehož si v katolické církvi připomínáme 24. července. Tak dochází i k obrácením, jak dokládají slova Panny Marie z Tre Fontane: „Nakonec se pro mnohé modlitby, pro návrat k lásce všech ... mnozí obrátí.“ (str. 12)

Máme tedy i v tento letní čas o čem přemýšlet. Vybereme si nejlepší úděl, jako Marie v dnešním evangeliu?

Daniel Dehner

Ježíšova touha setkat se se svými vyvolenými dušemi je tak velká, že nečeká, až ho vyhledají, ale sám přichází, aby byl jejich hostem. Abys nepromeškal takovou šťastnou chvíli, kdy *stane u tvých dveří a zaklepe*⁽¹⁾, dbej na to, aby tě rozličné zájmy a záliby nezahlcovaly do té míry, že bys propásl tu šťastnou příležitost *přijmout jej do svého domu*. Dávej proto pozor na směr svých citů, aby touhu po setkání s Pánem ani na chvíli neodsunula jiná touha až na druhé místo. Neboj se přitom, že o něco přijdeš. Co by ti mohlo scházet, jestliže bude tvým hostem ten, který s sebou přináší bohatství božské dobroty? S ním a v něm přebývá u tebe to nejpodstatnější: naděje na věčnou spásu.

Chceš-li se naučit, jak s opravdovým užitekem přijímat Ježíše, popros Lazarevy sestry, aby i tobě nabídly příležitost být hostem v jejich pohostinném a požehnaném domě.

Sleduješ-li chování obou zbožných sester z Betánie, musí ti být nápadné, jak se od sebe liší. Každá z nich zcela po svém odpovídá na jedinečnou okolnost mít u sebe nejvzácnějšího Hosta. Marta ji chápe jako příležitost, aby se osvědčila jako ta nejlepší hostitelka. Chce dát Pánu k dispozici všechno, co má a co umí. Její pečlivost je opravdu příkladná a její horlivost a obětavost nezná mezí.

Marie se však na této službě vzácnému příchozímu vůbec nepodílí. Uctí svého Pána zcela jiným způsobem. Posadí se u jeho nohou a nespustí z něho svůj zrak. V Ježíšově přítomnosti nedokáže myslet na nic jiného. Zdá se, že každou chvíli, kterou by se od něho třeba jen v myšlenkách vzdálila, pokládá za nenahraditelnou ztrátu. Především jí nesmí uniknout ani jediné jeho slovo. I ona dává pro svého Pána beze zbytku všechno, ale zcela jinak než Marta. Marie to činí tak, že vnímá svého Milovaného *celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí*⁽²⁾. Přitom ji ovšem ani na mysl nepřijde, aby se starala o druhé, jak si oni vedou v Pánově přítomnosti, tím méně se pokouší přimět je, aby si počínali podobně jako ona. Marie ti mimoděk ukazuje, kde máš hledat klíč k do-

konalé usebranosti. Její bezvýhradná soustředěnost je spontánním projevem její hluboké pokory a vděčné lásky k tomu, který jí dovolil, aby *usedla u jeho nohou*.

Zatímco Marie setrvává tíše v Ježíšově společnosti, pocituje Marta pojednou, že úkol, který si v dobré vůli a s nejlepšími úmysly předsevzala, překračuje její síly. Tak tomu bývá nejednou, když si myslíme, že to, co se právě tak velice zalíbilo nám, musí se líbit i Pánu. Netrpělivost a rozmrzelost je neklamným znamením,

že jsme v zajetí jen svého vlastního zalíbení. Bůh přece od nás nikdy nečeká to, na co nestačíme. *Bůh není Bohem zmatku, nýbrž pokoje*.⁽³⁾ Ovocem Božího Ducha je *radost, pokoj a trpělivost*⁽⁴⁾. Za těchto okolností není divu, že se uspěchané Martě jeví zdánlivá nečinnost její sestry zcela nepochopitelná a přímo ji provokuje. Ale všimni si, že samotné Marii nevyčítá její počínání. Usoudila spíše, že se ocitá v obtížích proto, že sám Pán nevěnuje dostatečnou pozornost její pilné aktivitě.

Nedokáže ji náležitě ocenit, když si nevšimá, jak zdržuje sestru, která by jí měla pomáhat. *Pane, tobě na tom nezáleží?*

Jestliže ti připadá, že je od hostitelky troufalost žádat od nejvzácnějšího Hosta, aby se podřizoval jejím zájmům, uvědom si, že Marta tu ve skutečnosti hlasitě vyslovila to, co sami tak často děláme. Za obtížemi, které jsme si sami přivodili, vidíme samotného Pána, protože máme dojem, že nám nevychází vstříc tak, jak bychom si přáli. Tak jsme zamilovani do svých představ, až se nám zdá, že by se jim mělo přizpůsobit všechno a všichni, i sám Bůh.

Ale vždyť Pán k tobě nepřichází proto, abys mu, dokonce i před druhými, dokázal, co všechno dovedeš. Čím bys ho mohl překvapit, když všechno, co jsi a co máš, je od něho! Neprokážeš mu největší pozornost tím, že uznáš svou nedostatečnost, odevzdáš se mu a otevřeš se do kořán jeho božským darům? I tobě chce říci: *Staráš se o mnoho věcí, a jen jedno je potřebné*. To jediné potřebné je odevzdat svou vůli Pánu. Všechno, co tě příliš znepokojuje a na co sám nestačíš, nevychází z jeho, ale jen z tvé vlastní vůle.

Nejvzácnější chvíle

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Marie si vybrala nejlepší úděl.

Liturgická čtení

1. čtení - Gn 18,1-10a

Hospodin se zjevil Abrahámovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle - stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl: „Můj pane, jestliže jsem nalezl přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ Odpověděli: „Nuže, udělej, jak jsi řekl!“

Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravitel: „Honem vezmi tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!“ Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal ho služebníkovi, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselý i sladký mléko, tele již upravený a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli.

Zeptali se: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ Hospodin řekl: „Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna.“

2. čtení - Kol 1,24-28

Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry

Dokončení na str. 8

To jediné potřebné je přijmout tajemné rozhodnutí, o kterém od věků a od pokolení nikdo nic nevěděl, ale které teď bylo odhaleno: Můžeš nejen sedět u Ježíšových nohou, sám Kristus je v tobě, aby tě vedl svou vlastní královskou cestou. Naslouchej mu pozorně jako Marie, a naučí tě *tajemství své božské dobroty: jak máš na svém těle doplňovat to, co ještě zbývá vytrpět do plné míry k prospěchu jeho těla, tj. Církve*.

Kdo takto jedná, nikdy nezakolísá.⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Zj 3,20; ⁽²⁾ srov. Lk 10,27;

⁽³⁾ 1 Kor 14,33; ⁽⁴⁾ Gal 5,22; ⁽⁵⁾ Ž 15,5.

Svatý Celestýn I.

Tento Kristův náměstek, další z řady svatých, vykonával svůj pontifikát v dobách dosti bouřlivých, a to nejen co se obecného historického dění týče. Tiara mu těžkla pod tíhou věroučných sporů, kdy musel vystupovat proti herezím, jež hrozily rozvrácením církve. S Boží pomocí ale veškeré tlaky ustál a uchoval Kristovo učení nedotčené bludy. To je jeho obrovská a nedocenitelná zásluha. Přízvisko „svatý“ mu proto patří plným právem.

O jeho mládí nemáme žádné povědomí, neznáme ani rok či místo jeho narození, jedinou informací z první životní etapy pozdějšího papeže a svěťce je jméno jeho otce, kterým byl jakýsi Priscus pocházející z Kalábrie. Z pozdějšího období máme noticku o tom, že ho za svého duchovního syna označoval papež sv. Inocenc I. (papežem v letech 401–417).

Poté, co se na Petrově stolci vystřídali sv. Zosimos a sv. Bonifác I., na něj 10. září 422 usedl po jednohlasné volbě Celestýn. Po svých předchůdcích „zdedil“ kauzu severoafrických biskupů a kněze jménem Apiarius. Ten byl svým biskupem kvůli životu nevhodnému kněze suspendován. Odvolal se do Říma, kde dokázal vyhanými důkazy o své nevině oba předchozí papeže vzdor odporu severoafrických biskupů přesvědčit. Podobně si počínal jiný zhrzený duchovní – fusalský biskup Antonín, známý svou hamizností. Tehdy se do celé záležitosti vložil i sám sv. Augustin, který dokonce Celestýnovi vzkázal, že se zřekne své biskupské mitry, pokud bude Svátý stolec podporovat nehodné preláty. Celestýn nakonec zasáhl ve prospěch celé Boží obce.

V osobě Celestýnově měla církev nejen muže velmi činorodého, ale i člověka obdařeného horlivostí pro věci Boží, vysokými diplomatickými schopnostmi, jakož i velkým osobním charismatem. V těch dvou výše zmiňovaných případech byla ve hře „pouze“ otázka nehodných kněží, avšak případy mnohem závažnější a komplikovanější se už nezadržitelně ohlašovaly.

Jednalo se především o pelagiánský blud, jehož podstatou byla teze britského mnicha Pelagia, že něco jako dědičný hřích neexistuje, ježto Adamův hřích se týkal výhradně jeho samotného a pro ostatní šlo jen o špatný příklad. Pelagius z toho dále vyvodil, že Ježíšova smrt na

kříži neměla výkupný charakter, protože člověk může ke spáse dojít vlastními silami, aniž by k tomu potřeboval Boží milost. Ježíš nám prý dal svým životem a učením jen příklad hodný následování, nic víc.

Proti tomuto nehoráznému bludu vystupovali biskupové od samého počátku, ale plnou silou se rozhořel právě za Celestýnova pontifikátu. Pelagiáni vystupovali zvláště v Británii. Po poradě s nejbližšími rádci tam Jeho Svátost Celestýn vyslala dvě velké osobnosti, budoucí svěťce – Lupa z Troyes a Heřmana z Auxerre. Oba byli ve své misii mimořádně úspěšní a zasloužili se o to, že pelagiánství v Británii brzy pohaslo. Do Irska pak vyslal jednoho ze svých nejvěrnějších, jáhna Palladia, který ho přesvědčil, aby do Británie vyslal právě onu dvojici učenců. Palladius po čase přesídlil do Skotska a umožnil tak papeži vyslat na Zelený ostrov dalšího budoucího svěťce, Patrika, jenž z Irska do 30 let učinil Ostrov svatých.

Mnichy v kláštrech ovlivněné Pelagiem svěřil Celestýn svatému Janu Kassianovi, na východě mu byl v boji s bludaři oporou Nestorius, jeho jmenoval konstantinopolským patriarchou. Žel, Nestorius sám se však záhy stal bludařem a autorem zhoubného učení: hlásal, že Panna Maria byla matkou Krista-člověka, nikoli Krista-Boha. Fakticky jí tak upíral vznešený a oprávněný titul Bohorodička. A protože odmítl své učení odvolat, byl efezským koncilem v roce 431 sesazen a vyobcován z církve. Panna Maria na tomto concilu byla nadána titulem *Theotokos*, tj. Bohorodička. Velkou zásluhu na vítězství prav-

dy měl sv. Cyril Alexandrijský, velký Celestýnův přítel (stejně jako sv. Augustin) a jeho pověřenec ve věroučném boji s Nestoriem. Celestýn zrušil též veškeré tresty proti pravověrným katolíkům, které nad nimi Nestorius protiprávně vynesl.

Další problém, který musel Celestýn z moci, která mu byla svěřena, řešit, byl případ biskupů viennenského a narbonského kraje, kteří odmítali udělovat rozhrěšení kajicníkům toužícím smířit se s Bohem na smrtelné posteli. „*Děsíme se, přiznávám se, této neslitovnosti. Co je to, prosím, jiného než umírajícímu smrt přidávat a zabíjet krutě jeho duši odepřením rozhrěšení. Bůh k pomoci nejochoťnější zve k pokání a slibuje: »Kteréhokoliv dne se hříšník obrátí, nebudou mu čítány hříchy jeho.« (Ez 33,16) Bůh je zkoumatel srdcí, a tedy nesmí být žádajícím nikdy odepřeno pokání,*“ napsal tehdy.

Církev a věřící mu opravdu leželi na srdci, bojoval proti zneužívání moci pyšnými preláty, bojoval proti tomu, aby si své biskupy volil lid bez účasti místního duchovenstva a bez souhlasu Svátého stolce, jak se to dělo například v Apulii či Kalábrii. Tento energic-

ký papež taktéž přikročil k hromadným opravám chrámů zničených a vyrabovaných Vandaly přitáhnými ze severu, dal opravit mj. mariánskou baziliku Santa Maria in Trastevere, vystavěl řadu nových svatyní, kupříkladu na Aventinu baziliku ke cti sv. Sabiny. Zavedl též zpívání žalmů před započetím mše svaté a dal tak počátek pozdější praxi modlitby breviáře.

Pouze jednu dekádu trval pontifikát tohoto velkého pastýře, jenž uchránil své stáde od nákazy bludu. Dne 27. července 432 odešel k Pastýři božskému. Byl pochován na hřbitově sv. Priscilly u baziliky sv. Silvestra. Dne 6. dubna 817 byly jeho ostatky slavnostně přeneseny do baziliky sv. Praxedy, část z nich se nachází v římské bazilice sv. Pavla Za hradbami, část dokonce v kostele Proměnění Páně v Třebíči.

Život je třeba získat jeho ztrátou, darováním

– dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Mohli bychom se ptát, proč nám Pán nedal dva bezúhonné svědky s čistým trestním rejstříkem a neposkvrněným životem? Proč Petr, když tu byl Jan? Proč Pavel a ne Barnabáš?

Je v tom velké poučení: začátkem křesťanského života není zásluha. S těmi, kdo si myslí, že jsou zasloužilí, zmohl Pán velice málo. Domníváme-li se, že jsme lepší než druzí, je to začátek konce. Pán nekoná divy s těmi, kdo se považují za spravedlivé, nýbrž s těmi, kdo vědí, že jsou ubozí. Ne- ní přitahován naší znamenitostí, ne proto nás má rád. Má nás rád takové, jací jsme, a hledá lidi, kteří si sami nevystačí, nýbrž jsou ochotní otevřít srdce jemu. Petr a Pavel takoví byli: otevření před Bohem. Petr to řekl Ježíšovi hned: „Jsem člověk hříšný.“ (Lk 5,8) Pavel napsal, že je „nejne- patrnější z apoštolů, nejsem hoděn, abych byl nazýván apoštolem“ (1 Kor 15,9). Tuto pokoru uchovali až do konce života. Petr byl ukřižován hlavou dolů, protože si myslel, že si nezaslouží napodobit svého Pána. Pavel si oblíbil svoje jméno, jež znamená „malý“, a zapomněl na to, které dostal při narození, Šavel (Saul), jak se jmenoval první král jeho lidu. Pochopil, že svatost nespočívá v povýšení, nýbrž v ponížení, nikoli ve stoupající klasifikaci, nýbrž v každodenním svěřování svojí vlastní ubohosti Pánu, který koná veliké věci s pokornými. Co je tím tajemstvím, které mu umožnilo jít dál uprostřed slabosti? Tím tajemstvím je Pánovo odpuštění.

Objevme v nich proto znovu *svědky odpuštění*. Oni ve svých pádech objevili moc Pánova milosrdenství, které je obrodilo. V jeho odpuštění našli pokoj a radost, jež nelze potlačit. Kvůli tomu, čeho se dopustili, mohli žít s pocitem viny. Ko-

likrát asi Petr přemýšlel o svém zapření! Kolik měl Pavel skrupulí kvůli tomu, že se dopouštěl špatnosti na tolika nevinných! Oba lidsky selhali. Setkali se však s láskou větší než jejich selhání, odpuštěním tak mocným, že dokázalo zahojit i jejich pocity viny. Jedině zakusíme-li Boží odpuštění, narodíme se opravdu znovu. Od- tud se začíná, od odpuštění, tam najde- me sami sebe, ve vyznání svých hříchů.

Svědkové života, svědkové odpuště- ní, Petr a Pavel, jsou především *Ježíšovy- mi svědky*. V dnešním evangeliu se Ježíš ptá: „Za koho lidé pokládají Syna člo- věka?“ Odpovědi se vztahují k postavám z minulosti: „Za Jana Křtitele, Eliáše, Je- remiáše nebo někoho z proroků.“ Mimo- řádné postavy, ale žádná už nežije. Petr však odpoví: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.“ (srov. Mt 16,13–14,16) Mesiáš, te- dy Kristus, je slovo, které neukazuje do minulosti, nýbrž do budoucnosti. Mesiáš je očekáván, je novost, je tím, kdo vnáší Boží pomazání do světa. Ježíš není minu- lost, nýbrž přítomnost i budoucnost. Ni- koli postava, jež je daleka upamatování, nýbrž ten, kterému Petr tyká: „Ty jsi Me- siáš.“ Pro svědka je Ježíš spíše než histo- rická osobnost živá osoba, je nový, niko- li už někdy viděný; novost budoucnosti, nikoli vzpomínka z minulosti. Svědkem není ten, kdo zná Ježíšův příběh, nýbrž kdo prožívá příběh lásky s Ježíšem. Pro- tože svědek hlásá v podstatě jenom jed- no, že totiž Ježíš je živý a je tajemstvím života. Vskutku vidíme Petra, který jakmi- le řekl: „Ty jsi Mesiáš“, dodal: „Syn živé- ho Boha“ (Mt 16,16). Svědectví se rodí ze setkání s živým Ježíšem. Také středem Pavlova života je totéž slovo, které plyne z Petrova srdce: *Kristus*. Pavel opakuje

toto jméno neustále. V jeho listech se vy- skytuje skoro 400krát! Kristus pro něho není jenom vzorem, příkladem, oporou, je životem. Píše: „Vždyť pro mne život je Kristus.“ (Flp 1,21) Ježíš je jeho přítom- nost i jeho budoucnost, až do té míry, že považuje minulost za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Kris- ta (srov. Flp 3,7–8).

Draží bratři a sestry, tváří v tvář těmto svědkům se ptejme: „Setkávám se denně s Ježíšem?“ Možná jsme na Ježíše zvěda- ví, zajímáme se o záležitosti církve nebo o náboženské zprávy. Otevíráme síť a tisk a mluvíme o posvátných věcech. Takto se však zůstává u toho, co říkají lidé, u son- dáží, v minulosti, při statistikách. Ježí- še to zajímá málo. On nechce zpravoda- je ducha a tím méně křesťany z titulních stránek či statistik. On hledá svědky, kteří mu denně říkají: „Pane, ty jsi můj život.“

Apoštolové se setkali s Ježíšem, zaku- silo odpuštění a dosvědčili nový život. Už se nešetřili, darovali sami sebe. Nespoko- jili se s polovičatostí, nýbrž osvojili si jedi- nou možnou míru toho, kdo následuje Je- žíše: nezměrnou lásku. „Vydali se v oběť.“ (srov. 2 Tim 4,6) Prosme o milost nebýt vlažnými, polovičatými křesťany, kteří nechávají vychladnout lásku. Objevme v každodenním vztahu s Ježíšem a v síle jeho odpuštění svoje kořeny. Ježíš se nás ptá stejně jako Petra: „Za koho mě poklá- dáš ty? – Miluješ mne?“ Nechme tato slo- va vstoupit do svého nitra, ať zažehnou touhu nespokojovat se s minimem, nýbrž upnout se k maximu, abychom byli i my živými Ježíšovými svědky.

Dnes se žehnají pallia pro metropolitní arcibiskupy, jmenované v uplynulém roce. Pallium připomíná ovci, kterou je pastýř povolán nést na ramenu: je to zname- ní, že pastýři nežijí pro sebe, nýbrž pro ovce; je to znamení, že život je třeba zís- kat jeho ztrátou, darováním. Podle hez- ké tradice s námi sdílí naši radost dele- gace ekumenického patriarchátu, kterou srdečně zdravím. Vaše účast, draží brat- ři, nám připomíná, že se nemůžeme šet- řit ani na cestě k plné jednotě věřících, ve společenství na všech úrovních, protože jsme společně povoláni – Bůh nás smířil a vzájemně jsme si odpustili – abychom svým životem dosvědčovali Ježíše.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

ŠVÁBENICE U VÝŠKOVA – každou neděli od 4. srpna 2019 do 3. listopadu 2019 jsou otevřeny výstavy:

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM – VÝSTAVNÍ SÍŇ: „Morava krásná zem“ – podstatnou součástí této výstavy je 2 000 barevných snímků z duchovního života Moravy, folkloru, kulturního dědictví a přírody.

MUZEJNÍ GALERIE BETLÉMŮ:

Stálá výstava již 1 670 betlémů vyrobených ze všech dostupných materiálů.

KOSTELNÍ MUZEUM: Stálá expozice umění z 18. a 19. století z pozůstatosti našeho kostela a fary.

Otevřeno je od 13 do 17 hodin. Vstupné dobrovolné – jste srdečně zváni!

O skutcích milosrdenství (1)

Synu můj, tento keř růže má plno trnů, zároveň z něj však vyrůstají ty nejkrásnější a nejlahodnější vonící růže. Právě v tom připomíná naše srdce a právě proto je též symbolem lidského pokolení; od chvíle, kdy Adam zhřěšil, nám země vydává bodláčí a trní, protože tak veškeré naše pokolení potrestal Bůh. Jak říká Job – postihlo nás nenadále neštěstí. Je-li však v horlivém srdci Bůh, musí takového člověka, je-li soucitný, pohled na lidskou bídu zraňovat, a on na ni potom odpovídá vysoko planoucími plameny lásky a uprostřed trnů dává vyrůst těm nejkrásnějším a nejlahodnějším vonícím růžím křesťanské lásky k bližnímu. Proto se těmto skutkům říká skutky milosrdenství; když naše srdce vidí bídu, reaguje na ni milostí a je pohnuto k soucitu.

Měl bys vědět, synu můj, že kvůli hříchu našich prarodičů je naše duše, stejně jako naše tělo, obětí velkých béd a neštěstí; když ale pomáháme naplňovat tělesné potřeby našeho bližního nebo tišíme jeho tělesnou bídu, nazýváme tyto skutky milosrdenství *tělesnými*, zatímco když tišíme bědy duše, nazýváme je *duchovními* skutky milosrdenství. O obou ti nyní řeknu několik slov. Nejprve ti povím o tělesných skutcích milosrdenství; na ty duchovní přijde řada později.

TĚLESNÉ SKUTKY MILOSRDENSTVÍ

Nasycovat hladové

Prvním tělesným skutkem milosrdenství je *dát najíst hladovému*. První květ růže představuje Ježíše Krista, který se slitoval nad lidmi, již za ním přišli na opuštěné místo, aby vyslechli slovo Boží. Neměli žádné jídlo, a tak Ježíš učinil zázrak a rozmnožil pět chlebů a dvě ryby tak, aby se z nich najedlo pět tisíc mužů, nepočítaje v to ženy a děti; když se všichni nasýtili, viděli, že jídla zbylo ještě dvanáct košů. Tímto zázračným skutkem nás Ježíš Kristus, náš nebeský Učitel, nabádá, abychom tišili bědy našich bližních a abychom jim pomáhali, aniž

bychom se lekali toho, že třeba zchudneme; almužnou sobě totiž nepřivoláváme bídu, nýbrž naopak, zvětšujeme jí své bohatství, stejně jako když zasejeme, abychom se později dočkali bohaté sklizně. Právě to nám chtěl Ježíš Kristus ukázat – když se všichni lidé nasýtili, v koších ještě pořád zbývalo víc jídla, než kolik ho bylo před hostinou.

DALŠÍ PŘÍKLADY: 1 Král 17,10-16 – vdova v Sareptě nakrmila Eliáše. Gn 18 – Abrahám pohostil tři cizince-anděly. Svata Alžběta Durynská rozdala za doby hladu (r. 1215) veškeré zásoby obilí. Svaty Řehoř Veliký († 604), papež, míval při svém stole 12 chudých. Svaty Ludvík († 1270), francouzský král, živil denně 120 chudých, v postní dny 200, často jim sám posluhoval.

Napájet žíznivé

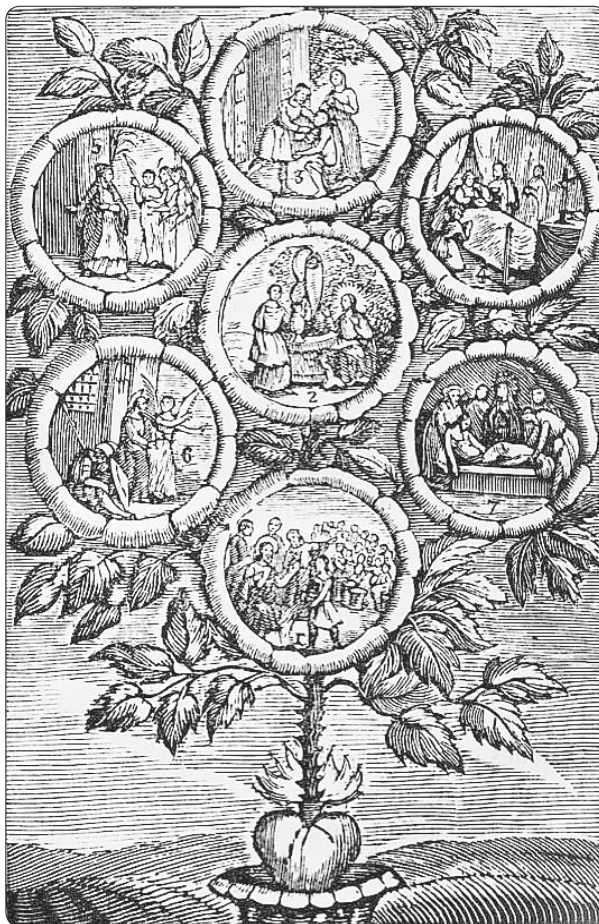
Druhým tělesným skutkem milosrdenství je *dát napít žíznivému*. I ve druhém skutku vidíme Ježíše Krista, který po dlouhé a namáhavé cestě přichází do

města Sychar a sedá si ke studni, z níž samařská žena nabírá vodu. Ježíš jí žádá, aby mu dala napít, ona ale s výmluvou odmítne. Ježíš jí pak praví: „Kdybys věděla... kdo je ten, jenž ti říká: Dej mi napít, prosila bys ty jeho, a on by ti dal živou vodu.“ (Jan 4,10) Je to podobné, jako kdyby jí řekl: „Ženo! Kdybys věděla, kdo je ten, jenž ti říká: Dej mi napít, hned by ses chovala jinak!“ Proto se, synu můj, vždy snaž pomáhat chudým a nikdy se na nic nevymlouvej. Každý chudák představuje Ježíše Krista; nebyl bys prvním, koho by sám Ježíš Kristus v přestrojení za žebráka požádal o almužnu, stejně jako o ni požádal samařskou ženu. Copak bys odmítl něco Ježíši Kristu, co ti on sám dal? Ach synu můj! Přejde den, den posledního soudu, kdy ti řekne: „Měl jsem hlad, měl jsem žízeň, byl jsem ve všech žebrácích, ve všech chudých; požádal jsem tě jejich hlasem o trochu jídla, o něco k pití, a tys mne odmítl... měl jsi víc peněz, než jsi potřeboval, mohl jsi utrácet, mohl sis za ně koupit drahé šaty, mohl ses za ně pobavit, měl jsi dost peněz na všechno, dokonce i na hřích, a přesto jsi neměl dost na to, abys mi pomohl... ach! Odstup ode mne, proklatče, pryč s tebou do ohně věčného!“

DALŠÍ PŘÍKLADY: Gn 24 – Rebeka dala pít Eliezerovi, služebníku Abrahámovu.

Odívat nahé

Třetím tělesným skutkem milosrdenství je *obléci nahého*. Ve třetím obrázku uvidíš několik postav, které činí právě tento skutek milosrdenství. Šťastní natisíckrát! V den posledního soudu jim Pán řekne, že co ubohým učinili, jako by jemu samému učinili, a jako první je zahrne Boží slávou. Ale běda těm, kdo utrácí za drahé šaty dle poslední módy, kdo se odívají okázale a honosně, a pak nemají, čím by oblékli a zakryli tělo ubožáka! Běda těm, kdo své šaty raději nechají rozežrat moly, než by pomohli chudákovi, který se v roztrhaných hadrech třese celý zkřehlý zimou! Běda, běda jim! Až to budou nejméně čekat, potká

je totéž, co v evangeliu potkalo boháče, jenž ubohého Lazara nechal zemřít hlady, zatímco on sám hodoval a oblékal se do purpurových šatů – když ho potom pohřbili, zůstal boháč uvězněn v pekle, v místě věčných muk. Nenapodobuj ho, synu můj; buď raději jako svatý František z Assisi, jenž tolik pomáhal chudým a potřebným, buď jako svatý Tomáš z Villanovy, který již jako dítě potřebným dal i vlastní šat, jakož i mnoho dalších, buď jako další svatí. Až zemřeš, uslyšíš, jak ti Ježíš Kristus spokojeně říká: „Můj Otec ti žehná, pojd', tvě je království nebeské.“

DALŠÍ PŘÍKLADY: Svatý Martin dal chudákovi v Amiensu půlku svého pláště (r. 333).

Navštěvovat nemocné

Čtvrtým skutkem milosrdenství je *navštívit nemocného nebo vězněného*. Ve čtvrtém obrázku nalezneme nemocného, jehož prostřednictvím svátosti nemocných, kterou uděluje kněz, navštěvuje Ježíš Kristus. Snaž se Ježíše napodobit, synu můj, a také navštěvovat nemocné. Tento nebeský Spasitel, jak se praví ve svatém evangeliu, navracel zrak slepým, sluch hluchým a řeč němým; uzdravoval také chromé, a dokonce dokázal navrátit život mrtvým. A přesto se s tím jeho láska nespokojila, přesto ustanovil Nejsvětější svátost, přesto chtěl i tak navštěvovat nemocné a utěšovat je, aby jim dodal síly na velkou cestu na věčnost. Tolik si přeje, aby křesťané činili tento skutek milosrdenství, že je za to odmění, jako by jej činili jemu samému. Napodob ho, opakuj po něm, synu můj; vždy, když to půjde, navštěvuj nemocné, utěšuj je a pomáhej jim, a jsou-li chudí, ještě lépe, i kdyby byli v nemocnici, a Bůh tě za to odmění svou slávou.

Soucit a milosrdenství by v nás však neměli probouzet jen nemocní, stejné city by měly rozněcovat i ubozí věznění, už jen proto, že někteří z nich mohou být nevinní a do tak nešťastného stavu je uvrhly pomluvy nebo pouhé podezření, a i kdyby skutečně vinni byli, nepřestávají být kvůli tomu našimi bližními, nepřestávají být Božím obrazem. I k nim a pro ně bychom měli činit dobré skutky – dát jim jídlo, které si sami opatřit nemohou, přimět je k pokání a k tomu, aby svůj pozemský trest snášeli s křesťanskou trpě-

livostí, čímž se vyhnou trestu věčnému. Pomněme – kdyby nás Bůh nedržel za ruku, mohli jsme být na jejich místě my sami. Ježíš na kříži také neopovrhne těmi, kdo činí pokání, kdo pro své hříchy pláčou u nohou svého kněze; naopak, dává svá-

„Milosrdenství je, jak vypovídá sv. Augustin, lítost nad cizím neštěstím, které, je-li to v našich silách, se snažíme napravit.“

* * *

„Chrysostomus ... říká: Milosrdenství je trůnem duše, ozdobou víry, štítem hříšníků, tak to dosvědčují spravedliví, svatí nás v tom posilují a ctitelé Boha to ukazují.“

(Z knihy sv. Petr Kainisa „Summa doctrinae Christianae“. Landshuti ex officina Josephi Thomann, 1823. Str. 209–210)

tost i těm, kdo mají jít na šibenici, i těm, jež lid odsoudil k trestu nejvyššímu, aby jim v těchto potupných a hořkých chvílích trochu ulevil a aby je potom ze šibenice odnesl na nebesa. Snaž se proto napodobit Ježíše Krista, synu můj – choď za nimi, nevyhýbej se jim, pomiň to, co je ve vězněných lidského, a miluj to božské. Věz, že to, co těmto nešťastníkům činíš, jako bys samému Ježíši činil, a tak jako tě za to odmění za života, tak v hodině smrti z jeho svatých úst uslyšíš tato slova: „Byl jsem ve vězení a tys mě přišel navštívit. A proto přijď, svatý Otče, přijď království tvé, ty pojd' se mnou kralovat navěky.“

DALŠÍ PŘÍKLADY: Svatý Alois sloužil v Římě nakaženým morem († 1591). Svatý Jan z Boha ošetřoval nemocné († 1550) a z jeho družiny vznikl řád milosrdných bratří. Svatý Vincenc de Paul († 1660) a jím založený řád milosrdných sester.

Do domu přijímat pocestné

Pátým skutkem milosrdenství je *poskytnout nocleh poutníkovi*. Pátý květ růže představuje patriarchu Abraháma, který

poskytuje nocleh poutníkům, o nichž si myslí, že jsou to obyčejní muži; ve skutečnosti se však jedná o anděly Pána. Bůh si jeho skutku milosrdenství považoval nato-lik, že mu slíbil, že se stane praotcem početného národa a že nebude trpět nedostatkem tělesným ani duchovním. Tak Bůh odměňuje soucit, tak činí On i jeho andělé! Učedníci v Emauzích také poskytli přístřeší poutníkovi a předpokládali o něm, že je to obyčejný muž; ve skutečnosti se jednalo o samotného Ježíše Krista, který byl po třech dnech vzkříšen. Stejně tak svatý Řehoř poskytl nocleh poutníkům, kteří byli ve skutečnosti anděly. Šťastní, kdo konají takové dobré skutky! Bůh jim pak ve svém nebeském paláci poskytne věčné přístřeší.

DALŠÍ PŘÍKLADY: Gn 18–19 – Abrahám a Lot pohostili anděly v podobě lidské. Lk 10,38n – Maria a Marta přijaly Krista do svého domu.

Nevinné vězně osvobozovat

Šestý skutek milosrdenství – *vykoupit zajatce*. Šestý obrázek znázorňuje anděla, který vysvobozuje apoštola svatého Petra z vězení, kde ho držel Herodes. Snaž se být jako andělé, synu můj, – dělej vše pro to, abys osvobodil zajatce a vězně propustil na svobodu. Použij všech zákonných prostředků, abys je dostal z onoho nešťastného stavu, a pokud se ti to přesto nepodaří, snaž se je utěšit a modli se za ně k Bohu, aby jim dal svobodu, a nabádej je, aby útrpné zajetí snášeli pokorně a aby se káli. A neosvobozuj jen ty, kdo jsou zajatci tělem, nýbrž i ty, a především ty, kdo mají uvězněnou duši – ty, které si kvůli smrtelnému hříchu zotročil a podrobil Lucifer. Porad' jim, pobídní je, nabádej je a modli se za ně k Bohu, aby se z onoho nešťastného a ponižujícího stavu co nejdříve dostali. Učiň tak, synu můj, a ujišťuji tě, že tě za to bude čekat koruna nesmrtelné slávy; budeš se podobat Ježíši Kristu, který z nebe sestoupil na zem, aby nás vykoupil a spasil.

DALŠÍ PŘÍKLADY: Gn 14 – Abrahám vysvobodil zajatého Lota z rukou bezbožníků.

Pohřbívat mrtvé

Sedmý skutek milosrdenství – *pohřbít mrtvého* z lásky k Bohu. V sedmém skutku uvidíš Josefa z Arimatie a Nikodéma, kteří

ukládají ukřižovaného Ježíše do hrobky. Ach, jaké potěšení tímto milosrdným činem způsobili Bohu i Panně Marii! Proto se tak zachovej i ty ke svému bližnímu, synu můj. Následuj příkladu oněch dvou Ježíšových žáků, následuj příkladu Tobiáše, a tak jako oni svými činy potěšili Boha, tak Ho potěšíš i ty, a On se ti potom za tvé milosrdenství bohatě odvděčí. Nemysli si, synu můj, že by po tobě Bůh chtěl, aby ses stal hrobníkem – vždy se najde někdo, kdo se jím stane sám od sebe a dobrovolně. Žádám tě však naléhavě, abys usiloval o to, aby byli zesnulí na své poslední cestě provázeni svými bližními a aby byli pohřbeni s láskou a křesťanskou zbožností, jak se sluší na tělo, které bylo příbytkem duše vykoupené Ježíšem Kristem a které bude jednoho dne znovu vzkříšeno, pokud skončilo v Pánu, jak se na správného křesťana sluší a patří. A jednou z nejlepších cest, jimiž lze toto milosrdenství činit, je chodit co nejčastěji ke svatému přijímání, a to se srdcem čistým a obnoveným svatou zpovědí, čímž napodobuješ Josefa z Arimatie, který Ježíši přenechal svou hrobku; pokud Ho při svatém přijímání přijmeš důstojně a s úctou, přenecháš mu svou hrobku i ty. Ačkoliv je Ježíš ve Svatosti oltářní živý, tobě je představen jako mrtvý a chce být pochován ve tvém srdci.

DALŠÍ PŘÍKLADY: Tob 1 – Tobit pochovával mrtvé Židy za doby pronásledování od Senacheriba. Lk 7,12 – naimští

obyvatelé provázeli ke hrobu mrtvé mladencovo tělo.

* * *

Synu můj, neřekl bych ti o těchto skutcích milosrdenství vše, kdybych ti nezdůraznil, že máš-li si jimi zasloužit život věčný, musíš je konat v souladu se dvěma pravidly. Zaprvé: vždy, když je činíme, máme před sebou jasný cíl, máme jasný úmysl; zadruhé: musíme být v milosti Boží. Musíme se vždy snažit o to, abychom potěšili Boha, abychom umocnili jeho slávu; pokud tyto skutky činíme pro vlastní marnivost a ješitnost, pokud chceme, aby nás za ně stejně jako farizeje chválili a obdivovali se nám, nezasloužíme si za to žádnou nebeskou odměnu, neboť nás již odměnil tento svět a tito smrtelní mužové, a to uboze a lakotně! A k cestě na nebesa nepomohou tyto skutky ani těm, kdo je činí ve stavu smrtelného hříchu; dostanou za ně nějakou dočasnou odměnu, ale nikdy ne tu duchovní. Nabádám všechny, kteří tyto skutky činí, aby usilovali o Boží milosrdenství a o dosažení Boží přízně. Snaž se proto, synu můj, usilovně se snaž, abys vše činil s jasným cílem a úmyslem a abys ani na chvíli nebyl ve stavu smrtelného hříchu; konej vždy tolik dobra, kolik jen dokážeš. Budeš-li dobré skutky činit tak, jak jsem zde popsal, pochválí tě za ně Bůh přede všemi lidmi při posledním soudu a dá ti korunu nebeské slávy. Amen.

Kolik je skutků milosrdenství?

Čtrnáct: sedm tělesných, sedm duchovních. Skutky tělesné jsou tyto: dát najíst hladovému, dát napít žíznícímu, obléci nahého, navštívit nemocného nebo vězněného, poskytnout nocleh poutníkovi, vykoupit zajatce, pohřbit mrtvého. Skutky duchovní jsou tyto: poučit neznalého, dát dobrou radu tomu, komu je jí potřeba, opravit toho, kdo chybí, prominout prohřešky, utěšit smutného, trpělivě snášet prohřešky našich bližních, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

Proč se těmto skutkům říká skutky milosrdenství?

Protože jimi pomáháme svým bližním.

Proč se prvním sedmi říká tělesné skutky?

Protože jimi svým bližním pomáháme v oblasti těla, vycházíme vstříc jejich tělesným potřebám.

Proč se druhým sedmi říká duchovní skutky?

Protože jimi svým bližním pomáháme v oblasti ducha, vycházíme vstříc jejich duchovním potřebám.

Které jsou cennější?

Ty duchovní, neboť přinášejí větší dobro.

Můžeme se dostat do situace, kdy by takový skutek milosrdenství byl naší přímou povinností, kdy bychom ho učinit museli?

Ano, můžeme.

Kdy může odmítnutí učinit skutek milosrdenství představovat smrtelný hřích?

Ve chvíli nejvyšší nouze.

(Pokračování)

Zdroj: CLARET A. M.,
Catecismo de la doctrina cristiana.
Librería religiosa,
Imprenta de Pablo Riera,
Barcelona, 1860. Str. 462-472.

In: <http://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=ucm.532422930x;view=1up;seq=476>

Přeložil -rs-
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je církev. Do jejich služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemství, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství božské slávy je pro pohany v tomto tajemství, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

Evangelium - Lk 10,38-42

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“

Eucharistické procesí s odprošováním a zasvěcení se Panně Marii – Libanon neztrácí čas

Jako všichni křesťané na světě slaví slavnost Soslání Ducha Svatého, tak také křesťanská menšina v Libanonu – zpusťšeném občanskou válkou v letech 1975 až 1990, jakož i pronásledováním – se jednotně veřejně modlila a slavnostně odprošovala, zasvětila se Panně Marii a zúčastnila se národního eucharistického procesí.

Dominic Chickhani, jeden z hlavních organizátorů této historické události, poskytl pro *LifeSite* (dále LSN) exkluzivní rozhovor o „vítězství Libanonu pod ochranným pláštěm Panny Marie“. Dominic, který je hlavním moderátorem *Nourasat Telemiere* (hlavní satelitní TV program pro katolíky v zemích Středního východu), je zároveň i hlavním představitelem pro média a komunikaci v souvislosti se „zasvěcením Libanonu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie“. Je autorem několika katolických apologetik, přednáší mariologii a je vlivnou mediální osobností.

Dominic Chickhani (D. C.): „Dne 9. června 2019 se uskutečnilo sedmé zasvěcení Libanonu (šest po sobě následujících obnov) Neposkvrněnému Srdci

Panny Marie. Naši zemi jí zasvěcujeme a odevzdáváme pod její ochranu již od roku 2013. K zasvěcení neodmyslitelně patří slavnostní mše svatá, která se koná každý rok ve svatyni Naší Paní z Libanonu. Letošní rok je navíc zvláštní ještě i tím, že eucharistické procesí, jehož

součástí bude rovněž slavnostní úkon kajícínosti a odprošení, budou opakovat i členské země *The Holy League of Nations* [Svatá liga národů – pozn. překl.] 13. října 2019 na celém světě. Tato historická událost nese název *Národní pochod kajícínosti a záchrany*.“

LSN: „Jak dlouho trvá vám a vašemu týmu příprava na takovou událost?“

D. C.: „Jako menší »bleskový« tým připravujeme tuto událost již třetí měsíc. Patří do něj vedoucí různých mariánských tradičních skupin. Na závěr přípravy se koná třídní nepřetržitá adorace po celé zemi a přímo v den »pochodu« se přinesou relikvie čtyř evangelistů.“

LSN: „Viděli jsme fotografie, na nichž to vypadá, že pochodu se zúčastnily tisíce lidí. Víte, kolik lidí to bylo?“

D. C.: „Mezi sedmi až deseti tisíci, což je asi setina všech křesťanů v Libanonu. Většina byli samozřejmě katolíci, ale velmi rádi jsme přivítali také ortodoxní patriarchy rozličných východních obřadů. Zúčastnili se sice jen dva maronitští biskupové (z třiceti), ale i tak tuto událost považujeme za Boží zázrak. Je ovocem zasvěcení se Panně Marii a pevného rozhodnutí vytrvat ve víře.“

LSN: Řekněte našim čtenářům, jak jste to prožívali, jaké milosti jste dostali, jaký byl program?

D. C.: „Podobalo se to nebeské svatbě – skutečně, bylo to nebe na zemi! Kráčet sjednoceni s naším Božským Králem a nebeskou Královnou. Měli jsme pocit, jako by Boží Duch jiskřil a třpytil se v srdci každého z nás! A nejen to, zvláštním způsobem jsme pociťovali i během samotného procesí, že Panna Maria nás skutečně chrání svým ochranným pláštěm (»moc Nejvyššího« – Lk 1,35) a chránila nás i před hrozným vedrem. Reálně bylo

tehdy 22 °C, zatímco normálně mělo být až 35 °C, tak jako bylo den předtím, jak je v tomto období pro tuto oblast normální.

Každý rok v tomto období prožíváme velké milosti – jako přímý důsledek zasvěcení se Panně Marii. Vidíme, jak její Neposkvrněné Srdce skutečně vítězí, jak odhaluje nepřitele a ničí jeho pasti a osidla. Všechny plány, které náš tým měl, se ve

jménu Panny Marie rychle formovaly a uskutečňovaly; ještě dříve, než je Zlý, ať zvenčí anebo zevnitř, mohl zničit. Všechno se dělo jednoduše a rychle, jako by čas, který nám zůstal, byl krátký. Věřící měli dojem, jako by Bůh veškerou svoji moc vylil na své maličké stádo, na »ostatní její děti« (srov. Zj 12,17), na ty, kdo »neohnuli svá kolena před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila« (1 Král 19,18). Byli jsme svědky, jak se toto vítězství uskutečnilo mezi námi; jak se dá překonat moc nepřitele. »Zápasit totiž musíme nikoli s protivníky z krve a masa, ale s Knížectvími, s Mocnostmi, s těmi, kdo ovládají svět tmy, se zlými duchy, kteří obývají nebeské prostory.« (Ef 6,12) My totiž víme, že protože jsme zasvěceni a žijeme podle toho, existuje pro nás jen jediná volba – vítězství. Když jsme všichni »pro«, když jsme »pro Neposkvrněnou«, tak ať se stane cokoli, nemůžeme prohrát! Svatý Pavel napsal: »Nikoli, zbraně našeho zápasu nejsou vůbec tělesné, v Boží službě však mají moc zbořit pevnosti. Boříme klamné závěry a každou povýšenost, která se

stavi proti Božimu poznání, a uvádíme do područí každou mysl, abychom ji přivedli k poslušnosti vůči Kristu. A jsme připraveni potrestat veškerou neposlušnost, jakmile vaše poslušnost bude dokonalá.« (2 Kor 10,4-6) Maria je bázeň vzbuzující Žena oděná sluncem, která pevně stojí v čele nás všech, vede nás a chrání před hrozným drakem; je jako »uspořádaný šik bojovníků« (srov. Pís 6,10)!

Jsem přesvědčen, že milosti, které zde získáváme v tento den, duchovní i fyzické, se přetaví do ochrany a požehnání na celé dny, měsíce a roky, pro celý Libanon, a jsem si jistý, že také pro celý svět! Všichni jsme zároveň v hluboké pokoře a bázní uctívali Ježíše, reálně přítomného v Nejsvětější svátosti, zahaleného dýmem z kadidla, posvátnými chorály jeho lidu, zatímco požehnanou sochu blahoslavené Panny Marie Fatimské, obklopenou květinami, nesli muži šest kilometrů do kopce na ramenou.“

LSN: „Jaký význam má zasvěcení se Panně Marii pro libanonský národ?“

D. C.: „Výzva Panny Marie zasvětit se je zároveň Boží výzvou k obrácení (Fatima 1917). Jsme přesvědčeni, že zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie je výsledkem tohoto »zápasu o duše«. Zasvětit se Panně Marii znamená nabídnout jí svůj život pro záchranu druhých (srov. Ex 24) a pro porážku Zlého (srov. Gn 3,15). Mariino vítězství je sjednoceno s vládnutím Ježíše jako Krále (srov. Zj 19,16)! Bůh ve své nekonečné spravedlnosti a jako naše poslední útočiště postaví mezi nás a Lucifera (který je zlý a zkažený) Marii (která je neposkvrněná). Zasvěcení se Panně Marii nám jako takové poskytuje: milost poznání plné pravdy o Bohu, schopnost žít naplno křesťanským životem, moc přemáhat zlo.

Naše zasvěcení se Panně Marii je do slova a do písmene prvořadé a rozhodující!“

LSN: „Jak probíhalo odprošování a co znamená pro libanonský národ?“

D. C.: „Během procesí jsme se vícekrát zastavili, poklekli, v kajícím gestu sklonili hlavy a biskupové přednesli modlitby odprošení za hříchy národa jako takového a za osobní hříchy každého z nás. Modlitby byly inspirovány biskupem Johnem

Keenanem (biskup ve skotském Paisley a iniciátor *Růžence na pobřežích*), on je vloni přednesl ve Westminsterské katedrále. Chtěli jsme přidat také modlitby exorcismu, které se modlilo 300 000 polských věřících ve své svatyni na Jasné Hoře v roce 2016, rok předtím, než se dva miliony věřících v Polsku zapojilo do úžasné akce *Růžence na hranicích*.“

LSN: „Proč eucharistické procesí?“

D. C.: „Eucharistické procesí (normálně začíná na jednom posvátném místě a končí na druhém) je veřejným svědectvím naší úcty k Nejsvětější svátosti. Toto »pozemské putování« připomíná katolickým věřícím jejich duchovní pouť k věčnému životu s Bohem – jak emeritní papež Benedikt XVI. ve své homilii z roku 2007 velmi příznačně řekl: »Eucharistické procesí je určeno k otevření upevnění víry Božího lidu v Ježíše Krista, živého a pravého, přítomného v Nejsvětější svátosti. Jde o slavnost určenou k veřejnému klanění, vzdání úcty a děkování Pánu, který nás od počátku až do konce miluje takovou láskou, že za nás obětoval vlastní Tělo a Krev.«

Procesím s Nejsvětější Eucharistií takovýmto uctivým způsobem my, jako lid Libanonu, uctíváme Krista v Eucharistii a poskytujeme svědectví o osobní přítomnosti Boha ve světě, ale i v každém z nás. Adorování našeho všemohoucího, vševědoucího, všudypřítomného a všemilujícího Boha v eucharistickém procesí znamená dotýkat se milosti; milosti s nekonečně větší silou, než je nukleární síla, síla slunce, Velkého třesku. Jak také poznamenal Dr. Peter Kreeft: »Adorace má mnohem větší moc a sílu budovat, než nukleární bomby ničit.« A budovat tuto sílu my dnes tak velmi potřebujeme!“

LSN: „Použil jste výraz *Den D*, což zní, jako byste vy a účastníci pochodu byli aktivními bojovníky. Řekněte o tom něco také našim čtenářům.“

D. C.: „Konflikt je skutečně reálný. Je to ta nejsmrtonosnější válka, jaká kdy byla – v sázce je totiž věčnost!

Hyacinta Marto, osmiletá vizionářka z Fatimy v Portugalsku, nám řekla, že jako vizionáři měli vidění, že většina lidí, kteří umírají, jde do pekla. Téměř všichni! A to bylo na počátku 20. století. Ny-

ni to musí být daleko horší! Velmi skličující je poznání, že ani všechno utrpení všech živých lidí, kteří kdy žili, se nedá srovnat s utrpením jediné duše, která je již v pekle. Takže ano, je to válka! A my stojíme v tomto boji těsně před bojovou linií nepřítele. Takže to byl opravdu *Den D* pro Libanon! Svatý Jan Bosco předpověděl, že Církev se zachrání skrze Eucharistii a úctu a oddanost Panně Marii. Proto se potřebujeme vrátit k duchu svatosti a pravé duchovní bojovnosti v Církvi! Stali jsme se vlašnými. A stav věci v Církvi a ve světě je, mírně řečeno, politováníhodný. Někdo už musí »zatroubit na polnici«, nepřítel na naše posvátná místa již pronikl dávno. Emeritní papež Benedikt XVI. s velkým smutkem konstatuje: »Církev je na pokraji zhroucení.«“

LSN: „Minulý rok jste pomáhal organizovat a vedl jste středovýchodní země na všech světových »růžencových« událostech pod hlavičkou nové *Svaté ligy národů*. Věříte, že dnešek je ovocem těchto modliteb a že jejich ovocem bude i plánované setkání 13. října?“

D. C.: „Samozřejmě, v duchovní oblasti totiž není nikdy nic ztraceno! Jednoduché *Zdravas, Maria* zní stejně v hodině smrti, jako na věčnosti. Každé zabojeování se počítá. Každá modlitba se počítá. Každá duše se počítá. Nastává doba pro zasvěcení dětí Marii, abychom se sjednotili a bojovali pod záštitou naší Královny. Celosvětový růžec v roce 2018 (pracovně jsme si jej nazvali *Lepanto 2018*) nepochybně připravil nepřítele o mnohé bašty a pevnosti a umožnil nesmírným milostem proniknout do nás i okolo nás. Takto Bůh »uvolňuje« svoji moc!

Příští celosvětový růžec (který, jak doufáme, bude zahrnovat rovněž eucharistické procesí s odprošováním) bude 13. října 2019. Vyzýváme všechny země, abychom spojili své síly v rámci *Svatá liga národů* a zopakovali naše libanonské zasvěcení, procesí a odprošování! Čas běží ... a není jej nazbyt!“

Zdroj: www.lifesitenews.com,
11. 6. 2019

Z www.lifenews.sk s přihlédnutím
k anglickému originálu
přeložil a upravil -dd-

Archeologové vyzdvihli ostatky bl. Jindřicha Libraria

Dne 26. června 2019 byly v českobudějovickém kostele Obětování Panny Marie vyzdvíženy pravděpodobné ostatky bl. Jindřicha Libraria, zpovědníka českého krále Přemysla Otakara II.

V klášterním kostele Obětování Panny Marie na českobudějovickém Piaristickém náměstí se v jedné z gotických zdí podařilo letos 30. ledna detekovat a potvrdit dutinu zaklenutou lomeným obloukem s patrnými nápisy na stěnách. V dutém prostoru byla patrná dřevěná schránka a písemnosti.

Zmíněnou schránku s ostatky dne 26. června odborně vyjmuli archeologové k dalšímu ohledání. Vyzdvížení ostatků se zúčastnil Mons. Dominik kardinál Duka OP. Na základě jeho informace byl iniciován předchozí nedestruktivní archeologický a statický průzkum. Schránku po vyjmutí otevřel a předal odborníkům z muzea k ohledání a identifikaci nálezu. Spolu s diecézním biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem poté pravděpodobné ostatky bl. Jindřicha Libraria uložili do nově zhotoveného relikvíáře, který umístili k oltáři sv. Vojtěcha, a památku bl. Libraria uctili modlitbou.

Z dutiny ve zdi vyzvedli archeologové kromě schránky s ostatky také seznam dělníků z renovace kláštera v roce 1893, noviny *Národní politika* z téhož roku a básnickou sbírku Jaroslava Vrchlického.

„Je to velice významný objev pro město, protože pokud se potvrdí, že ten materiál můžeme datovat do 13. století, můžeme s největší pravděpodobností počítat s tím, že se jedná o Jindřicha Libraria,“ řekla archeoložka z Jihočeského muzea Zuzana Thomová. Všechny nalezené předměty budou restaurovány.

Pro kardinála Dominika Duku je nalezení a vyzvednutí ostatků dominikána bl. Libraria svátečním okamžikem. S jeho existencí se před mnoha lety seznámil při četbě historie české provincie řádu dominikánů od prof. Zdeňka Kalisty.

„Pokoušel jsem se objevit, co je objevitelné. Jak víme, kroniky a historické

texty jsou ohledně této postavy velmi skoupé. Zásahu má také doktor Jan Kotous a další, kteří nebrali moje svědectví jako pouhou fámu. Byly tak provedeny výzkumy a nyní jsme zde. Je to důkaz o vztahu českých dominikánů k naší historii, protože 13. století bylo dobou největšího rozkvětu. Rovněž do jisté míry vyjadřuje postavení církve a její úkol v historii země,“ uvedl kardinál.

Uložení na oltář sv. Vojtěcha, druhého pražského arcibiskupa a muže evropského významu, který se podílel na vytváření mapy Evropy druhého tisíciletí, znamená podle Dominika Duky počtu ve stínu muže, který se rovněž zapsal do dějin naší země a ukázal na tehdejší duchovní rozměry.

„Můžeme si opravit některé znalosti z historie křesťanství, které se prakticky nikdy, až na výjimky, nešířilo ohněm a mečem. Normální však byla cesta opravdového hlásání spojeného s kulturou a s civilizací našich zemí. To je důvodem k dnešnímu uctění památky muže, jehož drobné tělesné pozůstatky ukazují, že i když tělo odejde, duch pokračuje ve své činnosti a významu,“ dodal.

Nalezení ostatků osobnosti, která stála u počátků města a zejména duchovního života jeho obyvatel znamená možnost přihlásit se k jejímu odkazu, navázat na staletou tradici úcty a pokračovat v ní.

„Postava blahoslaveného Libraria je skutečně významnou osobností, která měla vliv na rozvoj tohoto města. Před námi dnes stojí velká výzva, aby se nám podařilo obnovit úctu, která mu v našem městě byla prokazována v minulých staletích. Jsem velmi rád, že mohu být přítomen při této významné události, a současně mě těší návštěva pana kardinála Dominika Duky, který toto inicioval,“ řekl diecézní biskup Vlastimil Kročil.

Podle primátora města Jiřího Svobody je nález ostatků významný také z hlediska doplnění historie krajského města.

„Bezesporu je to zcela zásadní událost v historii města. Jsme rádi, že se ve spolupráci církve, města, muzea a ar-

chivu a dalších podařilo vyzvednout schránku – a věřím, že se podaří potvrdit historii našeho města. Svoji historií se jistě rádo pyšní každé město, ale málokteré pro to má takové konkrétní a hmatatelné důkazy. Věřím, že to může být dalším z důvodů, proč se turisté, věřící, ale i další zájemci do Českých Budějovic podívají. Kostel se v tuto chvíli opravuje a během několika měsíců zde bude vše v plné kráse, bude zde k vidění i schránka s ostatky a bude možné se podívat na kus tři čtvrtě tisíciletí staré historie,“ uvedl Jiří Svoboda.

Po identifikaci nálezu si jednotlivé nalezené artefakty převzali k dalšímu zkoumání příslušní odborníci z Jihočeského muzea (restaurátor, antropolog, archivář), kteří rovněž odebrali vzorek k potvrzení stáří ostatků. Po skončení výzkumu budou ostatky bl. Jindřicha Libraria, který byl přímým účastníkem a významně přispěl k založení města České Budějovice, trvale pietně uloženy v klášterním kostele Obětování Panny Marie. V další fázi se plánuje otevření nalezeného prostoru a průzkum nástěnných maleb.

„Ostatky jsme dnes uložili do nového dřevěného relikvíáře, který jsme umístili na boční oltář biskupa a světce svatého Vojtěcha. Tím samozřejmě celá dnešní akce nekončí. Objevením ostatků blahoslaveného Jindřicha Libraria se před námi otevírá ohromný horizont toho, jaká byla naše minulost, minulost tohoto kláštera i města, a to je důležité pro každého z nás. Máme před sebou tedy nejen nové uložení ostatků tohoto blahoslaveného, ale také otevření niky, ve které byly uloženy,“ uvedl k dalším plánům P. Zdeněk Mareš, děkan katedrální kapituly u sv. Mikuláše, pod jehož duchovní správou patří také kostel Obětování Panny Marie. V průběhu několika dalších měsíců podle něj dojde k rozhodnutí o restaurování niky. Následovat by také mohlo vědecké sympozium o významu osobnosti bl. Jindřicha Libraria.

Podle www.cirkev.cz

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (64)

11. Budoucnost (Pátá část)

Dne 28. listopadu 1964 Bruno viděl „svět, který se obracel proti papeži a křičel: »Smrt!« Zástup Zapálených⁽¹⁾ utvořil kolem papeže kruh a s krucifixy a růženci v rukou se v chóru modlili. Lid se smál, ale když si dovolovali přiblížit se, padali zasaženi bleskem zpět. Papež vstojel uprostřed nás žehnal všechno a křičel: »Je hodina, abyste se obrátili, toto je zázrak, jsme v posledním jednání lidského dramatu, obraťte se!«

„Sny, stále sny, je to období, kdy nedělám nic jiného, než že mívám sny, jak papež utíká: ne Pavel VI., ale někdo jiný. Pomáhám mu a svět vybuchuje: krev, mnoho krve, která se zdát být blátem, a mnozí zůstávají stát, jako by to byla směla, zůstávají přilepeni. Mnozí kněží a sestry jsou na náměstí Svatého Petra rozčtvrceni.“ (21. ledna 1975)

Po sděleních Panny Marie ohledně atentátů na Jana Pavla II. dne 13. května 1981 a dne 12. května 1982, o kterých jsme hovořili předtím, dne 19. června 1982 vizionář píše:

„Nechtěl bych být považován za uhranutého či věštce, ale tuto noc jsem měl znovu sen: nacházím se na náměstí Svatého Petra přímo před bazilikou, očekával se papež, lid kolem křičel: »Hle, on! Hle, on!« Předstupuji před něj, zástup mě

však od něj vzdaluje, křik, papež je na zemi potřísněný krví, nedovolují mi přiblížit se, pláču, budím se a velmi se za něj modlím.“

Pak dne 1. března 1983:

„To, cos mi, Pane, dal vidět, mnoho krve na bílém oděvu papeže, dej, ať se neuskuteční.“

Ještě dne 7. února 1986:

„Zatímco papež slavil mši svatou, je slyšet velký chaos a hlasy, které se pozvedají s hrozbou, postupují k oltáři, policie začíná střilet, křičí: »Uteč, uteč!«, papež je zasažen, krev zabarvuje do ruda jeho bílou kleriku a slyším křičet: »Zemřel! Zemřel!«

A dne 28. srpna 1989:

„Ve snu jsem viděl papeže, který šel na jedno místo, a všichni křičeli: »Zemřel!«

Mimo šokující obrazy zavraždění papeže byl Cornacchiola sužován mnohými výstrahami ohledně utrpení, kterými má projít katolická církev v naukové oblasti, a pronásledování, která podstoupí její věřící z hlediska tělesného.

To, co se má očekávat v budoucnosti, popsala Panna Maria s četností detailů již ve svém prvním poselství v roce 1947:

„Satan bude podle Božího příslibu na nějaký čas uvolněn: zapálí mezi lidmi oheň protestu pro posvěcení svatých. Satanův hněv není již zadržován; Boží Duch odchází ze země, Církve bude po-

nechána jako vdova – hle, pohřební látka kleriky –, bude ponechána kvůli světa. Kněží, i když jsou v pekelném chaosu, jsou mně drazí; budou pošlapáni a zabíjeni: hle, přeražený kříž blízko kleriky vnějšího kněžského svlečení. Uvidíte lidi vedené Satanem, jak vytvoří jednotnou ligu k boji proti každé náboženské formě; nejvíce bude zasažena Kristova Církev, aby byla očištěna od špíny, která je uvnitř: lichvářským obchodem a politikou proti Římu! Celá Církev podstoupí hroznou zkoušku, aby došlo k očištění tělesnosti, která se infiltrovala mezi její služebníky, zvláště mezi řady chudoby: zkoušku mravní, zkoušku duchovní. V čase uvedeném v nebeských knihách dojde u kněží a věřících k nebezpečnému obratu ve světě zatracených, který se na ně oboří s veškerými útočnými prostředky: falešnými ideologiemi a teologiemi! Eucharistie bude jednoho dne znesvěcena a nebude se již věřit v reálnou přítomnost mého Syna v ní. Přijde na vás chvíle malomyslnosti a zmatku; spojte se v lásce Boží, mějte jediné pravidlo: živé evangelium! Buďte silní v pravdě Ducha, Kristův Ovčín je a bude spásou všech těch, kdo chtějí být spaseni. Nakonec se pro mnohé modlitby, pro návrat k lásce všech a pro mocné božské úkazy mnozí obrátí; jen k určitému času bude dovoleno ničit všechno a všechny; pak Anděl ukáže s božskou mocí své věčné vítězství, zničí zlo dobrem, tělo duchem a nenávisť láskou!“

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Zjevení Panny Marie pro Mirjanu Soldo:

„Drahé děti, podle vůle milosrdného Otce jsem vám dávala, a ještě vám budu dávat zjevná znamení svojí mateřské přítomnosti. Děti moje, to je mateřské přání pro uzdravení duší. To je přání, aby každé moje dítě mělo pravou víru, aby zažilo zázračné zážitky, napájejíc se z pramene slov mého Syna – slov života. Děti moje, světlo víry přinesl na svět můj Syn svojí láskou a obětí. Ukázal vám cestu víry, protože, děti moje, víra vyvyšuje bolest a trápení. Pravá víra činí modlitbu citlivější, koná skutky milosrdenství – nějaký rozhovor, nějaký milodar. Ty moje děti, které mají víru – pravou víru – jsou přese všechno šťastné, protože žijí počátek nebeského štěstí na zemi. Proto, děti moje, apoštolové mojí lásky, vybězím vás, abyste daly příklad pravé víry, abyste přinášely světlo tam, kde je tma, abyste žily mého Syna. Děti moje, jako Matka vám říkám, nemůžete jít cestou víry a následovat mého Syna bez svých pastýřů. Modlete se, aby měli sílu a lásku vodit vás. Ať vaše modlitby jsou stále s nimi. Děkuji vám.“

2. července 2019

Poznámky:

⁽¹⁾ Jako Zapálení (Arditi) se zde označují členové již mnohokrát zmiňovaného Sacri (Schiere Arditi di Cristo Re Immortale – „Odvážné zástupy Krista, nesmrtelného Krále“), katechetického sdružení, založeného Brunem Cornacchiolou. [pozn. překl.]

Dokument o neporušitelnosti svátostného zpovědního tajemství

Apoštolská penitenciárie vydala v červnu nótu o významu vnitřního oboru svědomí (*forum internum*) a svátostného zpovědního tajemství. Představitel zmíněného vatikánského úřadu, kardinál Mauro Piacenza, představil důvody vydání tohoto dokumentu, k jehož publikaci dal přímý pokyn papež František.

„V nynější silně medializované společnosti,“ uvádí kardinál Piacenza, „totiž technologickému rozvoji a užívání komunikačních prostředků neodpovídá podobné úsilí o hledání pravdy, nýbrž spíše patologická tendence nechat kolovat zprávy, jež jsou bez ohledu na jejich pravdivost či nepravdivost podle různých zájmů zveličovány nebo minimalizovány. Všechno se dnes vystavuje, všechno se musí dávat ve známost. Poněvadž je veřejné mínění považováno za poslední

instanci, jsou příliš často zveřejňovány informace všeho druhu, týkající se také soukromé a důvěrné sféry, což nevyhnutelně vyvolává nebo více či méně podporuje ledabylé úsudky, neoprávněně a neodčitelně poškozující dobrou pověst druhých. Tento postoj se vyskytuje také v církvi, jejíž právní řád by prý měl být ve jménu domnělé korektnosti a transparentnosti přizpůsoben zákonům států, v nichž církve působí.“

„V tomto kontextu,“ konstatuje dále kardinál Piacenza, „a v důsledku toho, co v březnu tohoto roku řekl na toto téma papež František, Apoštolská penitenciárie považuje za nezbytné připomenout především absolutní neporušitelnost svátostného zpovědního tajemství, které se zakládá na božském právu a nepřipouští žádnou výjimku. Zpovědník konaji-

ci *in persona Christi capitis* se dozívá o hříších kajícího »ne jako člověk, ale jako Bůh«, jak říká svatý Tomáš Akvinský. Z tohoto důvodu je povolán tajit obsah zpovědi nikoli z jakési »oddanosti« kajícímu, nýbrž zejména z úcty k posvátnosti této svátosti. V této souvislosti je třeba zdůraznit nesrovnatelnost zpovědního a různých profesních tajemství (lékařů, právníků apod.). Státní legislativa nemůže rozvazovat svátostné zpovědní tajemství, jak to někdy činí v případě profesních tajemství. Svátostné zpovědní tajemství totiž není závazek uložený zvnějšku, nýbrž vnitřní požadavek svátosti samotné, a nemůže být tudíž rozvázáno ani samotným kajícím,“ připomíná představený tribunálu Apoštolské penitenciárie, kardinál Mauro Piacenza.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

CÍRKEV HLEDÁ PŘÍČINY NEDOSTATKU POVOLÁNÍ

Nedostatek kněžských povolání se stále citelněji dotýká církve ve Francii. V minulých měsících byly uzavřeny tři instituce připravující francouzské bohoslovce: semináře v Lille a v Bordeaux a Institut teologických studií v Bruselu. Činnost ukončil také seminář pro kněze sloužící v armádě a před uzavřením stojí rovněž štrasburský seminář. Oproti 142 diecézním novokněžím v roce 2000 jejich počet letos poklesl na 86.

Katolíci ve Francii se otevřeně ptají po příčinách tohoto vývoje. Hlavní katolický týdeník *Famille Chrétienne* věnoval tomuto tématu své poslední číslo. Připomíná krizi seminární formace v 70. a 80. letech minulého století, kdy se šířily ideologie zrozené v roce 1968. Někteří bohoslovci před nimi utíkali do francouzského semináře v Římě. „Abychom náhlý pokles počtu povolání pochopili,“ cituje francouzský týdeník profesora teologie z jednoho z hlavních francouzských seminářů, „je nutné sáhnout k pravým příčinám. Ve všech sférách života církve jsme v pokoncilních letech přešli od teocentrismu k antropocentrismu. Tímto způsobem byl zničen »ekosystém«, v němž se mohou rodit povolání.“ Jak podotýká tentýž profesor, dnes téměř všechna povolání pocházejí z těch prostředí, která se tomuto destruktivnímu proudu postavila a vsadi-

la na Boží primát, ať už jde o rodiny, školy, nebo skautské skupiny.

Složitou situaci si uvědomují i kandidáti kněžství. Proto nezůstávají vždy ve své diecézi, ale vybírají si semináře s dobrou reputací – píše *Famille Chrétienne*. Dávají přednost institucím kladoucím důraz na život z modlitby a pravověrnou intelektuální formaci. Na nedostatek bohoslovců si tak nestěžují semináře v Toulouse, Paříži nebo institut Komunity sv. Martina. Seminaristé se v nich seznamují také s různými metodami nové evangelizace a dvakrát absolvují Kurzy Alfa, nejprve jako účastníci a posléze jako animátoři.

Semináře s větším počtem bohoslovců se snaží reagovat také na potřeby diecézí, v nichž povolání nejsou. Nevysílají do nich však jednotlivé kněze, ale komunity několika kněží, kteří se společně modlí a navzájem podporují, píše týdeník *Famille Chrétienne*.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 13. 7. 2019

IDEOLOGIE NAMÍSTO SPORTU – Vatikánské fotbalistky A NETOLERANCE VE VÍDNI

Prátelský fotbalový zápas žen v sobotu 22. června 2019 v hlavním městě Rakouska se skončil ještě před prvním výkopem. Důvodem byl projev netolerance, která nepatří ke sportu, když rakouská strana, včetně hráček během vatikánské hymny zne-

užila sportovní utkání k propagaci potratu a jiné liberální agendy. O okolnostech vynuceného odchodu ze hřiště a zrušení tohoto ženského fotbalového zápasu ve Vídni informovala místní média i *Vatican News*.

Ke svému prvnímu zahraničnímu zápasu nastoupily členky vatikánského ženského kolektivu s družstvem fotbalového klubu Mariahilf, oslavujícím 20. výročí svého vzniku. Někteří rakouské hráčky při znění vatikánské hymny zvedly svá trička a ukázaly na hrudi a na zádech nápisy propagující potrat a jiné praktiky, které jsou v rozporu s morálními postoji katolické církve. Podobné transparenty se objevily také na tribunách.

Stejně jako vatikánské hráčky byl nemile překvapen rovněž přítomný apoštolský nuncius v Rakousku Mons. Pedro Lopez Quintana, protože očekávali čisté sportovní hru. Spolu se sportovním manažerem družstva přijaly hráčky nepřijemné rozhodnutí nezačít zápas, aby se nepokračovalo v účelovém zneužití sportovního utkání a nezpochybnila se samotná hra jako radost, o níž hovoří i papež František. Hráčky opustily hřiště se zármutkem.

Papež František při setkání s Italským svazem sportovních center 11. května ve Vatikánu připomenul, že „sport je ve skutečnosti velkou školou, pod podmínkou, že jej člověk prožívá se sebekontrolou a s respektováním druhého...“

Podle TK KBS, 24. 6. 2019

Pondělí 22. 7. 2019

6:05 Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:10** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **7:35** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **8:35** BET LECHEM – vnitřní domov (2. díl): Juan Provecho – španělský augustinián v Praze **8:55** Výpravy do divočiny: Biodiverzita a vymírání druhů **10:00** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **10:15** GOODwillBOY IV. (10. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY (3. díl) **11:45** Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi **11:50** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Martina Höniga **13:15** První křesťané: Pohoršení kříže **13:50** Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová – herečka a politička **14:45** Česká věda **15:05** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **16:40** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:25** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **17:45** Víra do kapsy: Falešné představy o Bohu **18:05** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:10** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **18:20** GOODwillBOY IV. (10. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY (3. díl) **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chloubka našeho pádu: Maria, Matka Boží **20:50** Svatá země: Církev naděje [P] **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (5. díl): S Michelle Moran **21:35** Terra Santa News: 17. 7. 2019 **22:00** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Otec dá Duha Svatého těm, kdo ho prosí... **23:00** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém Dostavníku 2013 **23:45** Kulatý stůl: Liturgický prostor dnes **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 7. 2019

6:05 Jako hořčičné zrno (3. díl) **7:00** Apollo – 50 let od přistání člověka na Měsíci **7:35** Pod lampou **9:40** Muzikanti, hrajte **10:15** GOODwillBOY IV. (11. díl) **10:55** V posteli POD NEBESY (4. díl) **11:50** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **11:55** Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam slavnostní bohoslužby s obřadem benedikce 61. opata břevnovského kláštera **13:35** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **13:45** Česká věda **14:05** Kulatý stůl: Liturgický prostor dnes **15:40** Outdoor Films s Miroslavem Náplavou (32. díl): Století Zikmunda **17:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **17:40** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **17:45** Od slunéčka do tmy: Vlč a liška **17:55** GOODwillBOY IV. (11. díl) **18:35** V posteli POD NEBESY (4. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2019 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **20:50** Od Františka k Františkovi **21:25** Řeckokatolický magazín (173. díl) **21:40** Světlo pro Evropu (5. díl): Malý velký hlas **21:55** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Lud'kem Munzarem **23:20** Terra Santa News: 17. 7. 2019 **23:45** Na druhý pohled: 4. díl: Opuštění **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 7. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2019 **6:25** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (14. díl): Manželé Jan a Liselotte Rokytovi **7:35** Naše Horní Lideč **8:25** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **10:00** GOODwillBOY IV. (12. díl) **10:40** V posteli POD NEBESY (5. díl) **11:40** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **11:45** Od slunéčka do tmy: Vlč a liška **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** AKA Trio na Folkových prázdninách v Náměšti nad Oslavou 2016 **13:20** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chloubka našeho pádu: Maria,

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Matka Boží **14:15** Cesta k andělům (66. díl): Jiří Karas – velvyslanec v Bělorusku **15:10** Víra do kapsy: Falešné představy o Bohu **15:25** Pan profesor **15:45** Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2019 **16:10** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **16:30** Cvrlikání (60. díl): Mike Fojtík & přátelé **17:35** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **17:45** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **17:50** GOODwillBOY IV. (12. díl) **18:30** V posteli POD NEBESY (5. díl) **19:30** Terra Santa News: 24. 7. 2019 [P] **20:00** Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře **20:30** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Ciendlik – polský kněz v Česku **20:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali **22:00** První křesťané: Pohoršení kříže **22:30** Jako hořčičné zrno (3. díl) **23:25** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štýpy u Zlína **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 7. 2019

6:05 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:10** Strání – obec pod Javorínou **7:30** Poletuchy: Na skok do Zlína **8:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **8:40** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **9:25** Světlo pro Evropu (5. díl): Malý velký hlas **9:40** Terra Santa News: 24. 7. 2019 **10:05** GOODwillBOY IV. (13. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY (5. díl) **11:45** Od slunéčka do tmy: Odraný kůň **11:50** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Jakuba Vavrečky **13:30** Jako hořčičné zrno (3. díl) **14:25** Cesta k andělům (67. díl): Jan Graubner – arcibiskup olomoucký a metropolita moravský **15:20** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2019 **16:25** Velké ticho v Poličanech **16:45** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **17:00** Animované příběhy velikánů dějin: Abraham Lincoln (1809–1865) **17:30** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **17:35** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hashrman **17:50** GOODwillBOY IV. (10. díl) **18:30** V posteli POD NEBESY (5. díl) **19:30** Večeře u Slováků: 17. neděle v mezidobí [P] **20:00** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **21:05** Neoblomný kardinál **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Biblická studna **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 7. 2019

6:05 Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali **7:10** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **7:25** O Václavovicích **8:10** ARTBITR – Kulturní magazín (5. díl): S Michelle Moran **8:20** První křesťané: Pohoršení kříže **8:50** Víra do kapsy: Falešné představy o Bohu **9:05** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chloubka našeho pádu: Maria, Matka Boží **10:00** GOODwillBOY V. (1. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY (6. díl) **11:40** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **11:45** Od slunéčka do tmy: Podbálovský hashrman **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Duchovní menu: Záznam mše svatě se slavnými

sliby z kláštera Naší Paní nad Vltavou v Poličanech [L] **13:35** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Ciendlik – polský kněz v Česku **14:00** Cesta k andělům (68. díl): Pavel Bělobrádek – bývalý předseda KDU-ČSL **14:55** Dokonalá radost **15:25** Svatá země: Církev naděje **16:00** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **16:55** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **17:25** Naše milosrdná Paní, Matka kubánského lidu **18:00** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:05** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **18:15** GOODwillBOY V. (1. díl) **19:00** V posteli POD NEBESY (6. díl) **20:00** Noemova pošta: Červenec 2019 [L] **21:35** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (5. díl): S Michelle Moran **22:00** Večeře u Slováků: 17. neděle v mezidobí **22:25** Hlubinami vesmíru se Zdeňkem Bardonem, 2. díl – Astrofotografie **23:10** Dvanáct rwandských mučedníků **23:30** Na druhý pohled: 5. díl: Slepá poslušnost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 7. 2019

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:05** Myanmar – Hora snů **7:35** Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánkem SDB **8:55** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Abraham Lincoln (1809–1865) **9:35** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **9:55** GOODwillBOY V. (2. díl) **10:45** V posteli POD NEBESY (7. díl) **11:40** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Ciendlik – polský kněz v Česku **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **15:20** Večeře u Slováků: 17. neděle v mezidobí **15:50** Indonésie: Otec Stef **16:20** Muzikanti, hrajte **16:55** Terra Santa News: 24. 7. 2019 **17:15** První křesťané: Obrácení impéria **17:50** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **17:55** GOODwillBOY V. (2. díl) **18:45** V posteli POD NEBESY (7. díl) **19:35** Světlo pro Evropu (3. díl): Řešení plastové epidemie **20:00** Poletuchy: Na skok do kraje razovitého **20:45** V pohorách po horách (60. díl): Ještěď [P] **21:00** Camino na kolečkách **22:35** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **0:10** Svatá země: Církev naděje **0:40** Řeckokatolický magazín (173. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 7. 2019

6:05 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:05** Pastýř na člunu **7:25** Kde bzučí včely **8:20** Cvrlikání (61. díl): Ondřej Fencel Trio **9:30** Večeře u Slováků: 17. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:25** Řeckokatolický magazín (173. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (5. díl): S Michelle Moran **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:00** Světlo pro Evropu (3. díl): Řešení plastové epidemie **13:20** Poletuchy: Na skok do kraje razovitého **14:05** Muzikanti, hrajte **14:35** Bradi Barthová **14:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Kdo to viděli, reptali **15:55** Camino na kolečkách **17:25** Svatá země: Církev naděje **18:00** Sedmihlásky (11. díl): Idé chlop do hory **18:05** Animované příběhy velikánů dějin: Florence Nightingale (1820–1910) **18:35** Jak potkávat svět (63. díl): S Pavlem Štúlirem a CM Huslíčky ZUŠ v Uh. Hradišti **20:00** Jako hořčičné zrno (4. díl) **20:50** G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo: Podzimní festival duchovní hudby 2015 **22:05** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **23:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:15** Na druhý pohled: 5. díl: Slepá poslušnost **0:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 7. o 20:30 hod.: V Samárii pri studni (Nádej pre bezdetných manželov)

V najbližšej relácii V Samárii pri studni budeme spolu diskutovať o riešení neplodnosti pre veriacich manželov. Je poradenstvo a možnosti liečby v pro-life gynekologických ambulanciách naozaj lepšia cesta ako umelé oplodnenie? Moderuje Alfonz Juck.

Utorok 23. 7. o 20:25 hod.:

V Kontexte (Juraj Vittek: Prípad Galileo)

Jeho cirkevný proces je pre mnohých ešte aj dnes príkladom boja katolíckej cirkvi proti pokroku, symbolom jej spiatočnickeho postoja v dobách temného stredoveku. Ako to však bolo s Galileom v skutočnosti?

Streda 24. 7. o 21:30 hod.:

Jeden na jedného (Sloboda viery v Európe)

Analýza aktuálnych udalostí v spoločenskom, politickom a cirkevnom živote.

Štvrtok 25. 7. o 21:10 hod.: Poltónklub (Slávka Tkáčová)

Vítazka 3. ročníka Gospeltalentu (2013), živel, speváčka a hudobníčka, Slávka Tkáčová, v Poltón klube.

Piatok 26. 7. o 20:30 hod.:

Muž spoza hraníc (dokument)

Je to príbeh o bolesti a prenasledovaní kresťanov v mnohých krajinách východnej Európy, ale aj o hnutí Fokoláre a jeho spiritualite. Guido Mirti, prezývaný Cengia, ako obchodník nadväzoval styky s predstaviteľmi miestnej podzemnej cirkvi.

Sobota 27. 7. o 20:30 hod.:

Jozef / Biblia 1/2 (film)

Filmové rozprávanie o dramatickom osude Jakubovho najmilovanejšieho syna Jozefa, ktorého jeho bratia zožierajú závisťou predali do otroctva. Otcova láska a žiarlivosť bratov zasadili do Jozefovho života kamene neľahkého údely, nad ktorým sa ale aj v chvíľach ťažkých skúšok vznášalo posolstvo nádeje.

Nedeľa 28. 7. o 20:30 hod.:

Duchovná poradňa (Marián Gavenda: Ako sa modliť ruženec)

Zaujíma vás duchovný život a pritom máte otázky, na ktoré sa vám zatiaľ nepodarilo nájsť odpovede? Otec František Trstenký a otec Marián Gavenda prinášajú odpovede na vaše otázky i pochybnosti.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. ČERVENCE 2019

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 7.		PO 22. 7.		ÚT 23. 7.		ST 24. 7.		ČT 25. 7.		PÁ 26. 7.		SO 27. 7.			
Antifona	1136	1262	1768	1990	1768	1990	1181	1311	1673	1892	1754	1346	1722	1941		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1433	1611	1769	1990	1182	1312	1438	1617	1440	1620	1723	1941		
Antifony	1137	1264	1434	1612	1770	1991	1183	1313	1438	1618	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	813	914	813	914	1183	1313	813	914	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1434	1612	1770	1991	1186	1317	1674	1894	1441	1620	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	706	796	1435	1613	1780	2001	1186	1317	1439	1618	1441	1621	1442	1622		
Prosby	1140	1268	1771	1992	1771	1992	1186	1317	1675	1894	1757	1977	1724	1943		
Závěrečná modlitba	706	796	1435	1613	1437	1616	1187	1616	1439	1618	1441	1621	1442	1623		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	792	890	792	890	1187	1318	792	890	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1773	1994	1773	1994	1190	1322	1676	1895	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	706	796	1435	1613	1437	1616	1191	1322	1439	1618	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 20. 7.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1435	1613	1774	1995	1192	1323	1677	1897	1440	1620	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1436	1614	1775	1997	1193	1324	1439	1619	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1776	1997	1776	1997	1193	1324	1678	1897	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1436	1614	1777	1999	1196	1327	1680	1900	1441	1621	810	911
Ant. ke kant. P. M.	705	796	706	797	1436	1615	1780	2001	1196	1328	1439	1619	1442	1622	706	797
Prosby	1135	1261	1149	1277	1778	2000	1778	2000	1196	1328	1681	1900	1764	1984	811	911
Záv. modlitba	706	796	706	796	1435	1613	1437	1616	1197	1616	1439	1618	1441	1621	707	798
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 21. 7. – 16. neděle

v mezidobí

1. čt.: Gn 18,1-10a

Ž 15(14),2-3a.3b-4.5bc

Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?!*)

2. čt.: Kol 1,24-28

Ev.: Lk 10,38-42

Pondělí 22. 7. – svátek sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pís 3,1-4a

nebo 2 Kor 5,14-17

Ž 63(62),2,3-4,5-6,8-9

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Jan 20,1.11-18

Úterý 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19-20

Ž 34(33),2-3,4-5,6-7,8-9,10-11

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1-8

Streda 24. 7. – nezávazná

památky sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Ex 16,1-5,9-15

Ž 78(77),18-19,23-24,

25-26,27-28

Odp.: 24b (*Bůh jim dal nebeský pokrm.*)

Ev.: Mt 13,1-9

Čtvrtek 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7-15

Ž 126(125),1-2ab,2cd-3,4-5,6

Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*)

Ev.: Mt 20,20-28

Pátek 26. 7. – památka

sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Ex 20,1-17

Ž 19(18),8,9,10,11

Odp.: Jan 6,68b (*Pane, ty máš slova věčného života.*)

Ev.: Mt 13,18-23

Sobota 27. 7. – nezávazná památka sv. Gorazda a druhú nebo sobotní památka Panny Marie (na Moravě: památka sv. Gorazda a druhú)

1. čt.: Ex 24,3-8

Ž 50(49),1-2,5-6,14-15

Odp.: 14a (*Prinášej Bohu obět chvály.*)

Ev.: Mt 13,24-30

MARIÁNSKÁ ÚCTA

ŽIVÁ VODA Z TURZOVKY • ROZHOVORY S PANNOU MARIÍ

Karel Židlický • K vydání připravila Marie Benešová

Dne 19. října 2008 byla vyhlášena hora Živčákova (v katastru obce Turzovka na Slovensku) za mariánské poutní místo a místo modlitby. Stalo se tak v roce 50. výročí zjevení Panny Marie lesnímu dělníkovi M. Lašútovi. Pro svou věrnost turzovskému zjevení byl jiný muž, pražský inženýr Karel Židlický, omilostněn mimořádnou schopností – rozmlouvat s Matkou Boží. Počátek vzájemných rozhovorů je možné sledovat přibližně od roku 1966. Na přímý pokyn Panny Marie je K. Židlický zaznamenával do svého deníku a později některé části zveřejnil (ve strojopisné podobě). V záznamech pokračoval až do roku 1988. U příležitosti zmíněného výročí vyšly vybrané Židlického rozhovory v knižní formě.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání, v MCM první, dotisk • Brož., A5, 112 stran, 113 Kč

NEJEN PRO MLADÉ

YOUCAT NA KAŽDÝ DEN

Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková • Ilustrace Alexander von Lengerke

Stolní kalendář na rok 2020 s krásnými fotografiemi a 365 citátů křesťanských osobností. Jako milý dárek potěší nejen mladé. Připravil YOUCAT-tým.

Karmelitánské nakladatelství
Kroužková vazba, 150x105 mm,
křídový papír, 289 Kč

DUCHOVNÍ ŽIVOT

POROZUMĚT BOŽÍMU VOLÁNÍ • RŮZNÉ ASPEKTY ROZLIŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍ CESTY

Josef Maureder • Z němčiny přeložil Jan Zámečník • Odborná revize textu Václav Dlapka SJ • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Kniha čtenáři pomáhá objevit a žít vlastní povolání, které má jako člověk, křesťan a Ježíšův učedník. Autor předkládá střízlivá a rozumná kritéria pro poznání povolání, vyzdvihuje nenásilné duchovní doprovázení, cestu k plnosti života, k důvěře v Boha, který vede, ale neutlačuje a dává člověku svobodu. Autor píše realisticky, současným jazykem a čtivě především pro mladé lidi, kteří hledají svou životní cestu, pro ty, kdo je doprovázejí, i pro formátory kandidátů zasvěceného života.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 115x180 mm, 112 stran, 179 Kč

O KNĚŽSTVÍ

RADOST Z KNĚŽSTVÍ

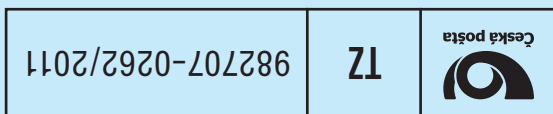
Stephen J. Rossetti • Z angličtiny přeložil Štěpán Sirovátka • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková • Předmluva Timothy M. Dolan, arcibiskup Milwaukee

Stephen Rossetti je známý americký kněz a psycholog, který se léta věnuje doprovázení kněží. Poznal kněze radostné a spokojené, ale i rozervané a frustrované. Tvrdí, že těch prvních bylo víc, přesto nabízí mnoho cenných podnětů k péči o „poklad v nádobě hliněné“. Kniha získala několik ocenění.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x195 mm, 208 stran, 249 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1